

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 grudnia 1995 r.

Nr 141

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

- 692 — z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz o miejskich strefach usług publicznych 3041

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 693 — z dnia 28 listopada 1995 r. w sprawie ustanowienia wolnego obszaru celnego w Gdańsku 3047
694 — z dnia 5 grudnia 1995 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych 3049
695 — z dnia 5 grudnia 1995 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz przedsiębiorstw państwowych, które zostaną przekształcone w spółki w celu wniesienia ich akcji lub udziałów do narodowych funduszy inwestycyjnych 3049
696 — z dnia 5 grudnia 1995 r. w sprawie zawieszenia pobierania cef od niektórych towarów 3049
697 — z dnia 5 grudnia 1995 r. w sprawie ustanowienia kontyngentów celnych na niektóre gatunki mięsa przywożone z zagranicy 3050

ROZPORZĄDZENIE

- 698 — Ministra—Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1995 r. w sprawie nadania osobowości prawnej Katolickiemu Centrum Edukacji Młodzieży „Kana” z siedzibą w Gliwicach 3051

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

- 699 — z dnia 14 listopada 1995 r. w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 2 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 września 1994 r. o dodatku i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu 3052

OBWIESZCZENIE

- 700 — Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 listopada 1995 r. o utracie mocy obowiązującej art. 25e, 25f, 25g i 25h ustawy o działalności gospodarczej 3052

692

USTAWA

z dnia 24 listopada 1995 r.

o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz o miejskich strefach usług publicznych.

Rozdział 1

Zadania i kompetencje

Art. 1. Ustawę stosuje się do gmin o statusie miasta, wymienionych w załączniku, oraz gmin warszawskich.

Art. 2. 1. Gminy, o których mowa w art. 1, przejmują od Ministrów: Kultury i Sztuki, Ochrony Środowi-

ska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Zdrowia i Opieki Społecznej, a także od właściwych kuratorów oświaty, do prowadzenia, jako zadania własne, publiczne szkoły ponadpodstawowe, szkoły artystyczne I i II stopnia, przedszkola i szkoły specjalne oraz inne placówki publiczne wymienione w art. 2 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 127, poz. 585, z 1994 r. Nr 1, poz. 3

i Nr 53, poz. 215 oraz z 1995 r. Nr 101, poz. 504), z wyłączeniem szkół specjalnych i placówek o zasięgu wojewódzkim lub ogólnokrajowym.

2. Gminy, o których mowa w art. 1, przejmują od wojewodów do prowadzenia jako zadania własne:

- 1) domy pomocy społecznej i ośrodki opiekuńcze,
- 2) zakłady opieki zdrowotnej, z wyłączeniem specjalistycznych publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
- 3) instytucje kultury, wpisane do rejestru prowadzonego przez wojewodę.

3. Gminy, o których mowa w art. 1, przejmują od wojewodów, do prowadzenia jako zadania własne, zadania określone w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. a) oraz pkt 4 lit. a) — w odniesieniu do utrzymania i ochrony dróg, a także w art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 oraz z 1994 r. Nr 127, poz. 627), z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych.

Art. 3. Prowadzenie zakładów opieki zdrowotnej, wykonywane jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej, określone w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 253 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 95, poz. 425, Nr 107, poz. 464 i Nr 114, poz. 492 oraz z 1995 r. Nr 90, poz. 446), staje się zadaniem własnym gmin, o których mowa w art. 1.

Art. 4. 1. Do właściwości organów gmin, o których mowa w art. 1, przechodzą, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, zadania i odpowiadające im kompetencje należące dotychczas do rejonowych organów rządowej administracji ogólnej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zadań i kompetencji określonych w:

- 1) dekreście z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw, związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 14, poz. 78, z 1961 r. Nr 32, poz. 161 oraz z 1971 r. Nr 27, poz. 250),
- 2) ustawie z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1989 r. Nr 52, poz. 310 oraz z 1991 r. Nr 107, poz. 462),
- 3) art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 oraz z 1995 r. Nr 47, poz. 243),
- 4) ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i Nr 131, poz.

629, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 31, poz. 118, Nr 84, poz. 384, Nr 85, poz. 388, Nr 89, poz. 415 i Nr 123, poz. 601 oraz z 1995 r. Nr 99, poz. 486), z wyjątkiem art. 10 ust. 3,

- 5) ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1993 r. Nr 71, poz. 342, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i z 1995 r. Nr 4, poz. 17),
- 6) art. 10 ust. 1 pkt 2 i art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 127, poz. 627),
- 7) ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504),
- 8) art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600).

3. W zakresie określonym w ust. 1 właściwość miejscowa rejonowych organów rządowej administracji ogólnej nie obejmuje obszarów gmin, o których mowa w art. 1.

Art. 5. Do właściwości organów gmin, o których mowa w art. 1, przechodzą, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, zadania i odpowiadające im kompetencje należące dotychczas do wojewodów albo do Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w zakresie, o którym mowa w pkt 3, określone w:

- 1) art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148 i Nr 74, poz. 442, z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480 oraz z 1994 r. Nr 121, poz. 591),
- 2) art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114 oraz z 1995 r. Nr 104, poz. 515) w zakresie:
 - a) zatwierdzania projektów organizacji ruchu,
 - b) prowadzenia ewidencji projektów organizacji ruchu,
 - c) wydawania zezwoleń na niestosowanie się do niektórych znaków drogowych,
- 3) art. 19 ust. 1 pkt 2 i 4 lit. a) ustawy o drogach publicznych — w odniesieniu do modernizacji i budowy dróg, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych,
- 4) art. 40 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 i Nr 43, poz. 241 oraz z 1991 r. Nr 103, poz. 446) w zakresie zasobu geodezyjnego i kartograficznego z obszaru gminy.

Art. 6. Do właściwości organów gmin, o których mowa w art. 1, przechodzą, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, zadania i odpowiadające im kompetencje należące dotychczas do właściwości wojewódzkich konserwatorów zabytków, określone w art. 8 ust. 3, art. 20, art. 37 ust. 1 i art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 56, poz. 322).

Art. 7. Do właściwości organów gmin, o których mowa w art. 1, przechodzą, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, zadania i odpowiadające im kompetencje należące dotychczas do właściwości państwowych terenowych inspektorów sanitarnych, określone w art. 4 pkt 2 i 6 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 7, poz. 25, z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i z 1995 r. Nr 130, poz. 629).

Art. 8. 1. Do właściwości organów gmin, o których mowa w art. 1, przechodzą, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, zadania i odpowiadające im kompetencje należące dotychczas do właściwości komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej, określone w art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351 oraz z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414).

2. Do właściwości organów gmin, o których mowa w art. 1, przechodzą, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, zadania i odpowiadające im kompetencje należące dotychczas do właściwości komendantów rejonowych Państwowej Straży Pożarnej, dotyczące:

- 1) wykonywania czynności kontrolno-rozpoznawczych, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1,
- 2) wydawania decyzji, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163).

3. Zadania i kompetencje, o których mowa w ust. 2, dotyczą:

- 1) obiektów produkcyjnych i magazynowych o powierzchni do 1000 m², nie zagrożonych wybuchem,
- 2) gospodarstw rolnych i obszarów leśnych,
- 3) budynków mieszkalnych,
- 4) obiektów zaliczonych do kategorii ZL III o wysokości do 25 m, o ile nie istnieje obowiązek instalowania w nich urządzeń sygnalizacyjno-alarmowych lub stałych urządzeń gaśniczych.

4. Organem odwoławczym od decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 2, jest komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 9. Do właściwości organów gmin, o których mowa w art. 1, przechodzą, jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, zadania i odpowiadające im kompetencje, należące dotychczas do właściwości kuratorów oświaty, określone w art. 31 pkt 3 i 4, art. 72, art. 74 ust. 1 i 2, art. 75, art. 76 ust. 3, art. 80 ust. 1 oraz art. 90 ust. 2 i 6 ustawy o systemie oświaty.

Rozdział 2

Finansowanie zadań

Art. 10. Ilekroć w rozdziale jest mowa o:

- 1) ustawie o finansowaniu gmin — rozumie się przez to ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. Nr 129, poz. 600, z 1994 r. Nr 105, poz. 509 oraz z 1995 r. Nr 101, poz. 504 i Nr 124, poz. 601),
- 2) roku obliczeniowym — rozumie się przez to rok, na który dokonuje się obliczeń,
- 3) roku bazowym — rozumie się przez to rok poprzedzający o dwa lata rok obliczeniowy,
- 4) ogólnej kwocie wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych — rozumie się przez to całość wpływów z tego podatku w kraju,
- 5) wydatkach płacowych — rozumie się przez to wynagrodzenia osobowe, zakładowy fundusz nagród, składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Fundusz Pracy oraz zakładowy fundusz świadczeń socjalnych nauczycieli, w wysokości wynikającej z budżetu państwa,
- 6) pozapłacowych wydatkach bieżących — rozumie się przez to, wynikające z budżetu państwa, wydatki inne niż płacowe, z wyłączeniem wydatków na modernizację dróg krajowych i wojewódzkich.

Art. 11. 1. Dochody własne gmin, o których mowa w art. 1, przejmujących zadania i kompetencje jako zadania własne na mocy niniejszej ustawy, zwiększa się o kwotę równą iloczynowi wskaźnika udziału w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ogólnej kwoty należnego podatku dochodowego od osób fizycznych w kraju w roku obliczeniowym.

2. Wskaźnik (U), o którym mowa w ust. 1, oblicza się, z zastrzeżeniem art. 28 ust. 1, odrębnie dla każdej gminy, do ósmego miejsca po przecinku, według wzoru:

$$U = \frac{R_{95} \times 1,253 + (C_{95} \times 0,25 + N_{95}) \times 1,198}{K_{96}} \times \frac{Z_n}{Z_{n-1}}$$

gdzie:

- R_{95} — oznacza wydatki płacowe w 1995 r.,
 C_{95} — oznacza pozapłacowe wydatki bieżące w 1995 r. w następujących 4 działach:
- oświata i wychowanie,
 - kultura i sztuka,
 - ochrona zdrowia,
 - opieka społeczna,

- N_{95} — oznacza pozapłacowe wydatki bieżące w 1995 r.,
 Z_n — oznacza wskaźnik udziału należnego w roku bazowym podatku dochodowego od osób fizycznych zamieszkałych na terenie gminy w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku,
 Z_{n-1} — oznacza wskaźnik udziału należnego w roku poprzedzającym rok bazowy podatku dochodowego od osób fizycznych zamieszkałych na terenie gminy w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku,
 K_{96} — oznacza ogólną kwotę zaplanowanych w projekcie ustawy budżetowej wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych w kraju w 1996 r.

3. Kwota udziału gmin, o których mowa w art. 1, we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, o której mowa w ust. 1, podlega przekazaniu przez Ministra Finansów z centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa na rachunki właściwych budżetów gmin w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatek wpłynął na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem art. 28 ust. 11.

4. Jeżeli dochody zrealizowane na rzecz gminy, o której mowa w art. 1, nie zostaną przekazane w terminie, o którym mowa w ust. 3, gminie przysługują odsetki w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych.

5. Minister Finansów informuje gminy, o których mowa w art. 1, o wysokości wskaźnika udziału danej gminy we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz o kwocie tego udziału, będącej iloczynem wskaźnika udziału gminy i planowanej ogólnej kwoty wpływów z tego podatku w skali kraju, do dnia 31 października roku poprzedzającego rok budżetowy.

Art. 12. Kwota, o której mowa w art. 11 ust. 1, nie jest brana pod uwagę przy ustalaniu wskaźnika G , o którym mowa w art. 14 ustawy o finansowaniu gmin.

Art. 13. 1. Dotacje celowe na finansowanie przejętych zadań zleconych ustala się stosując zasady przyjęte do kalkulacji środków finansowych dla tego typu zadań finansowanych z budżetu państwa.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, ujmuje się w budżecie państwa, oddzielnie dla każdej gminy, która przejęła zadania, w budżetach odpowiednich wojewodów.

Rozdział 3

Miejskie strefy usług publicznych

Art. 14. Zadania i kompetencje, o których mowa w art. 2—9 ustawy, mogą być w całości przekazywane jako zadania zlecone tworzonemu w tym celu miejskim strefom usług publicznych, zwanych dalej „strefami”, w których skład wchodzi gminy o statusie miasta wojewódzkiego oraz związane z nimi inne gminy.

Art. 15. Do strefy stosuje się przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18, Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 122, poz. 593 oraz z 1995 r. Nr 74, poz. 368 i Nr 124, poz. 601), dotyczące związków komunalnych, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

Art. 16. 1. Obszar strefy ustalają gminy zamierzające wejść w jej skład w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw administracji.

2. Gminy składają wniosek o ustanowienie strefy ministrowi właściwemu do spraw administracji co najmniej na 9 miesięcy przed rozpoczęciem roku budżetowego, w którym nastąpi przekazanie zadań. Na wniosek gmin minister właściwy do spraw administracji może skrócić ten termin.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustanawiania i organizacji stref, zasady i tryb przekazywania im zadań i kompetencji oraz niezbędnego do ich wykonywania mienia, a także zasady finansowania tych zadań.

Art. 17. 1. Strefa używa nazwy ustalonej statutem, która obok zwrotu „Miejska Strefa Usług Publicznych” zawiera określenie pozwalające umiejscowić geograficznie jej położenie.

2. W skład zgromadzenia wchodzi delegaci gmin w liczbie:

- 1) z gminy liczącej do 5 000 mieszkańców — jeden delegat,
- 2) z gminy liczącej ponad 5 000 mieszkańców — po jednym dodatkowym delegacie na każde rozpoczęte 10 000 mieszkańców,

wyznaczani przez rady gmin, chyba że statut strefy określa inaczej liczbę delegatów gmin lub skład zgromadzenia.

3. Do przystąpienia albo wystąpienia gminy ze strefy stosuje się odpowiednio przepisy art. 16 ust. 1 i 2. Zmiana składu strefy może nastąpić jedynie z początkiem roku budżetowego, po wysłuchaniu przez rady gmin należących do strefy opinii zgromadzenia strefy, na mocy jednobrzmiących uchwał większości rad gmin, podjętych w okresie pierwszego półrocza poprzedniego roku budżetowego.

4. Rozwiązanie strefy może nastąpić:

- 1) z ostatnim dniem roku budżetowego, o ile w okresie pierwszego półrocza tego roku:
 - a) zgromadzenie strefy podejmie większością dwóch trzecich głosów statutowego składu zgromadzenia stosowną uchwałę albo
 - b) większość rad gmin należących do strefy podejmie jednobrzmiące uchwały,
- 2) na skutek uchylenia decyzji o utworzeniu strefy,
- 3) w drodze ustawy.

5. Uchwały zgromadzenia strefy zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu zgromadzenia. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego zgromadzenia.

6. Statut strefy powinien także zawierać postanowienia o przejęciu wszystkich zadań i kompetencji, o których mowa w art. 2—9.

7. Do zmiany statutu strefy właściwe jest jej zgromadzenie.

Art. 18. Do finansowania zadań przejętych przez strefę mają zastosowanie przepisy art. 13.

Art. 19. Zgromadzenie może dokonywać, w drodze uchwały, przeniesień wydatków między działami, tążnie do wysokości dotacji. O dokonanych zmianach zgromadzenie informuje właściwego wojewodę, ministra właściwego do spraw administracji oraz Ministra Finansów.

Art. 20. 1. W przypadku niedoboru środków na wykonanie przejętych zadań strefa pokrywa ten niedobór z funduszu gwarancyjnego, tworzonego przez wszystkie gminy wchodzące w jej skład. Fundusz gwarancyjny powstaje z corocznych wpłat gmin, w wysokości co najmniej 2% ich dochodów własnych w danym roku budżetowym. Składka ta może być zmniejszona lub zaniechana po osiągnięciu przez fundusz wysokości nie mniejszej niż 8,5% rocznej dotacji na przejęte zadania.

2. Nie wykorzystane w danym roku budżetowym środki funduszu, o którym mowa w ust. 1, przechodzą na rok następny.

3. Gminy dokonują wpłat, o których mowa w ust. 1, w równych ratach miesięcznych. Do wymagalnych wpłat gmin na rachunek funduszu gwarancyjnego i należnych odsetek stosuje się odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

4. Zgromadzenie określa wysokość wpłat poszczególnych gmin wchodzących w skład strefy na fundusz gwarancyjny, z uwzględnieniem przepisów ust. 1.

5. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rachunku funduszu.

6. Przepis ust. 1 nie uchybia możliwości dobrowolnych świadczeń gmin na rzecz strefy.

Art. 21. 1. Nadzór nad działalnością strefy sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem. Od decyzji wydawanych przez organy strefy, w sprawach przejętych na podstawie niniejszej ustawy, służy odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

2. W przypadku stwierdzenia, że strefa nie jest w stanie wykonywać zadań statutowych lub ogranicza, zagwarantowaną ustawowo, powszechną dostępność usług publicznych, wojewoda, po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia, może wystąpić do ministra właściwego do spraw administracji z wnioskiem o uchylenie decyzji o ustanowieniu stre-

fy, informując o tym Ministra Finansów oraz regionalną izbę obrachunkową.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy urzędów administracji rządowej zatrudnieni przy wykonywaniu zadań podlegających przejęciu przez gminy, o których mowa w art. 1, stają się pracownikami samorządowymi, z wyjątkiem strażaków Państwowej Straży Pożarnej. Stosunki pracy z tymi pracownikami wygasają z dniem 30 czerwca 1996 r., jeżeli przed tym terminem nie zostaną z nimi nawiązane nowe stosunki pracy na dalszy okres. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy przez zakład pracy może nastąpić w trybie przewidzianym w art. 41¹ Kodeksu pracy.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, zachowują uprawnienia wynikające z przepisów szczególnych do dnia nawiązania nowych stosunków pracy na dalszy okres albo do dnia wcześniejszego rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy.

3. W przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikom mianowanym przysługuje wynagrodzenie przewidziane w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 i Nr 43, poz. 253 oraz z 1994 r. Nr 98, poz. 471). Pozostałym pracownikom w tych przypadkach przysługują świadczenia przewidziane w art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 1).

4. Wojewodowie podpiszą z prezydentami gmin, o których mowa w art. 1, oraz z burmistrzami gmin warszawskich porozumienia określające imienne wykazy pracowników, o których mowa w ust. 1.

Art. 23. 1. Mienie służące wykonywaniu zadań własnych, o których mowa w niniejszej ustawie, staje się z mocy prawa, z dniem wejścia w życie ustawy, mieniem gmin, o których mowa w art. 1.

2. Do przekazania mienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 16 ust. 1 oraz art. 17—20 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, Nr 43, poz. 253 i Nr 92, poz. 541, z 1991 r. Nr 34, poz. 151, z 1992 r. Nr 6, poz. 20, z 1993 r. Nr 40, poz. 180 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 65, poz. 285).

3. Gminom, o których mowa w art. 1, może być przekazane także inne mienie w trybie art. 5 ust. 4 ustawy, o której mowa w ust. 2.

Art. 24. 1. Państwowe jednostki organizacyjne, które zostały utworzone po wejściu w życie niniejszej ustawy dla wykonywania zadań i kompetencji, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, zostaną przekazane gmi-

nom, o których mowa w art. 1, na zasadach i w trybie określonym w art. 23 ust. 1, z dniem 1 stycznia następnego roku budżetowego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dróg lub ich odcinków, określonych w art. 2 ust. 3.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, Minister Finansów podwyższa odpowiednio wskaźnik, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 25. 1. Z dniem przejścia jednostek organizacyjnych gminy przejmują, określone przepisami szczególnymi, uprawnienia i obowiązki organów prowadzących lub utrzymujących te jednostki.

2. Dotychczas obowiązujące w przejętych jednostkach organizacyjnych statuty, regulaminy lub inne przepisy organizacyjne mają zastosowanie do czasu wydania przez organy gmin nowych przepisów.

Art. 26. Indywidualne sprawy z zakresu administracji publicznej, wszczęte i nie zakończone decyzją ostateczną przed dniem 1 stycznia 1996 r., są załatwiane w toku instancji przez dotychczas właściwe organy lub upoważnione podmioty.

Art. 27. 1. Zobowiązaniami Skarbu Państwa są zobowiązania jednostek przejmowanych, o których mowa w art. 2 i 3:

- 1) powstałe przed dniem 31 grudnia 1995 r., wynikające z tytułu usług świadczonych przez zakłady użyteczności publicznej,
- 2) inne powstałe przed dniem 1 października 1995 r.,
- 3) powstałe w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 1995 r., z zastrzeżeniem pkt 1, o ile organ administracji rządowej właściwy w dniu 31 grudnia 1995 r. do prowadzenia jednostki nie uzna ich za nieuzasadnione.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zobowiązań jednostek prowadzonych przed dniem 1 stycznia 1996 r. przez gminy o statusie miasta, wymienione w załączniku do ustawy, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1993 r. w sprawie określenia zadań i kompetencji z zakresu rządowej administracji ogólnej i specjalnej, które mogą być przekazane niektórym gminom o statusie miasta, wraz z mieniem służącym do ich wykonywania, a także zasad i trybu przekazania (Dz. U. Nr 65, poz. 309, Nr 81, poz. 384, Nr 92, poz. 426, Nr 101, poz. 463, Nr 103, poz. 471 i Nr 115, poz. 510), chyba że gmina wykaże ich zasadność.

3. Spory powstałe między gminami a organami przekazującymi jednostki, wynikające z realizacji ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2, rozstrzyga Minister Finansów w porozumieniu z reprezentacją gmin objętych działaniem ustawy, wyłonioną przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, którą powołuje Prezes Rady Ministrów.

4. Zobowiązania finansowe administracji rządowej wobec jednostek organizacyjnych przejmowanych przez strefę pozostają zobowiązaniami Skarbu Państwa.

Art. 28. 1. Dla 1996 r. wskaźnik, o którym mowa w art. 11 ust. 1, oblicza się odrębnie dla każdej gminy według wzoru:

$$U = \frac{R_{95} \times 1,253 + (C_{95} \times 0,25 + N_{95}) \times 1,198}{K_{96}} \times 0,99$$

2. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową w wysokości 30 mln zł, przeznaczoną na realizację zadań wynikających z niniejszej ustawy.

3. Podziału rezerwy dokonuje Minister Finansów w uzgodnieniu z reprezentacją gmin, o której mowa w art. 27 ust. 3.

4. Informacje, o których mowa w art. 11 ust. 5, dotyczące 1996 r. Minister Finansów przekazuje gminom do dnia 15 grudnia 1995 r.

5. Gmina może zgłosić zastrzeżenia do ustalonego przez Ministra Finansów wskaźnika, o którym mowa w art. 11 ust. 2, w terminie do dnia 31 stycznia 1996 r.

6. Zgłoszone zastrzeżenia rozpatruje Minister Finansów w porozumieniu z reprezentacją gmin, o której mowa w art. 27 ust. 3, w terminie do dnia 30 kwietnia 1996 r.

7. W przypadku stwierdzenia zaniżenia wysokości wskaźnika i kwot udziału, Minister Finansów blokuje stosowne kwoty w budżecie właściwego ministra lub wojewody na 1996 r. z przeznaczeniem na wyrównanie zaistniałych niedoborów oraz dokonuje korekty wskaźnika, o którym mowa w ust. 1.

8. Organy przekazujące zadania i kompetencje na mocy ustawy zapewnią, w formie dotacji celowych w ramach posiadanych środków, finansowanie nakładów inwestycyjnych na potrzeby przekazywanych jednostek.

9. Przepis ust. 8 stosuje się także do wydatków na modernizację i budowę dróg krajowych i wojewódzkich przejętych przez gminy na mocy niniejszej ustawy.

10. Do dotacji, o których mowa w ust. 8 i 9, nie ma zastosowania przepis art. 21 ustawy o finansowaniu gmin.

11. W 1996 r. w celu zapewnienia ciągłości finansowania zadań własnych przekazanych na podstawie niniejszej ustawy gminom, o których mowa w art. 1, Minister Finansów w terminie do dnia 20 stycznia 1996 r. przekazuje na rachunki właściwych budżetów gmin jednorazowy udział w podatku dochodowym od osób fizycznych, którego wysokość ustala się mnożąc wskaźnik (U), o którym mowa w ust. 1, przez wskaźnik 0,083 i łączną kwotę należnego za 1994 r. podatku dochodowego od osób fizycznych.

12. Minister Finansów w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, tryb i zakres przyznawania dotacji, o której mowa w ust. 8 i 9.

Art. 29. Tracą moc porozumienia zawarte poprzednio między organami administracji rządowej a gmina-

mi, wymienionymi w załączniku do ustawy, o ile dotyczą zadań i kompetencji określonych w art. 2—9 ustawy.

Art. 30. Niezwłocznie po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Rada Ministrów przedłoży Sejmowi informacje o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami niezbędnych zmian.

Art. 31. Rada Ministrów może w terminie do dnia 15 grudnia 1995 r., a w odniesieniu do gmin warszawskich w terminie do dnia 30 czerwca 1996 r., określić, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne

oraz drogi lub ich odcinki, o których mowa w art. 2 ust. 1—3, art. 3, art. 5 pkt 2 i 3, nie podlegające przejęciu.

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r., z tym że:

- 1) art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 31 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 2) w stosunku do gmin warszawskich ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

Załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. (poz. 692)

1. Białystok	10. Gdynia	19. Koszalin	29. Radom	38. Świętochłowice
2. Bielsko-Biała	11. Gliwice	20. Kraków	30. Ruda Śląska	39. Tarnów
3. Bydgoszcz	12. Gorzów Wielkopolski	21. Legnica	31. Rybnik	40. Toruń
4. Bytom	13. Grudziądz	22. Lublin	32. Rzeszów	41. Tychy
5. Chorzów	14. Jastrzębie-Zdrój	23. Łódź	33. Siemianowice Śląskie	42. Wałbrzych
6. Częstochowa	15. Jaworzno	24. Mysłowice	34. Słupsk	43. Włocławek
7. Dąbrowa Górnicza	16. Kalisz	25. Olsztyn	35. Sopot	44. Wrocław
8. Elbląg	17. Katowice	26. Opole	36. Sosnowiec	45. Zabrze
9. Gdańsk	18. Kielce	27. Płock	37. Szczecin	46. Zielona Góra
		28. Poznań		

693

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1995 r.

w sprawie ustanowienia wolnego obszaru celnego w Gdańsku.

Na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312 oraz z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się wolny obszar celny w Gdańsku, którego szczegółowy opis granic stanowi załącznik do rozporządzenia. Przebieg granic tego obszaru jest oznaczony na mapie w skali 1:5000, przechowywanej

i pozostającej do wglądu w Urzędzie Wojewódzkim w Gdańsku.

§ 2. Jako zarządzającego wolnym obszarem celnym ustanawia się „Zarząd Portu Gdańsk” Spółka Akcyjna.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1995 r. (poz. 693)

SZCZEGÓŁOWY OPIS GRANIC WOLNEGO OBSZARU CELNEGO W GDAŃSKU

Poczynając od punktu nr 1, zlokalizowanego na północno-wschodniej krawędzi falochronu zachodniego Kanału Portowego u ujścia Martwej Wisły, granica biegnie jego północną, a następnie zachodnią krawędzią w kierunku południowym do punktu nr 2.

W punkcie nr 2 granica załamuje się w kierunku południowo-zachodnim i przebiega brzegiem Zatoki Gdańskiej do punktu nr 3. W punkcie nr 3 ulega wyraźnemu załamaniu w kierunku południowym i biegnie wzdłuż ogrodzenia do punktu nr 4, granicząc na tym odcinku od

strony zachodniej z pasem technicznym Urzędu Morskiego w Gdyni, działka nr 142 obręb 34 arkusz 3.

Od punktu nr 4 granica biegnie linią łamaną na południowy zachód wzdłuż ogrodzenia do punktu nr 5, który stanowi narożnik ogrodzenia, i dalej w kierunku zachodnim do punktu nr 6, granicząc od strony północnej z pasem technicznym Urzędu Morskiego w Gdyni, działka nr 142 obręb 34 arkusz 3.

W punkcie nr 6 granica załamuje się w kierunku południowym i tworzy linię prostą wzdłuż ogrodzenia